

УДК 811.111

МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Ганніченко Т.А. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов МНАУ.

У професійній освіті основою стають фундаментальні знання, підсилюється курс на інформатизацію й оптимізацію методів навчання, що передбачають активне використання у вищій школі інтегративних і міжпредметних програм. Стиль мислення, який може бути сформований при використанні міжпредметних зв'язків (МПЗ), зумовлює формування цілісного сприйняття навколишньої дійсності, розуміння загальних проблем, здатність виділяти й аналізувати зв'язки між різними формами комплексної професійної діяльності. Тому в процесі навчання необхідно створювати умови, за яких студенти можуть набути професійні знання й уміння не тільки при вивченні загальнопрофесійних і спеціальних дисциплін, але й при вивченні іноземної мови. Результатом освіти повинна стати професійна компетентність випускника вузу, що являє собою інтегративну якість, що включає рівень оволодіння ним знаннями, уміннями й навичками, комбінацію психологічних якостей, що дозволяють діяти самостійно, виконувати певні трудові функції.

Педагогічними умовами, що забезпечують актуалізацію міжпредметних зв'язків у професійній освіті студентів-аграріїв, є:

- структурування й відбір змісту курсу навчальних дисциплін здійснюється відповідно до цілей навчання на основі міжпредметних зв'язків, що мають професійну спрямованість навчання;

- проектування курсу навчальної дисципліни здійснюється на модульній основі, що забезпечує актуалізацію внутрішньопредметних і міжпредметних зв'язків; розробляється навчально-методичний комплекс, що сприяє активізації самостійної діяльності студентів; застосовується індивідуальний підхід, що дозволяє враховувати особливості особистості студента і його підготовленість до навчання;

- мотивація у вивченні досягається за рахунок використання рейтингової системи оцінки діяльності студентів, завдань практичної спрямованості, створення ситуації успіху; студенти усвідомлюють необхідність розгляду МПЗ навчальних дисциплін як умови цілісної професійної підготовки.

Специфіка викладання іноземної мови полягає у тому, що оволодіння базовим лексико-граматичним інструментарієм дозволяє перейти до вивчення складних матеріалів за фахом. Подібне структурування курсу іноземної мови припускає, з одного боку, автономний характер навчання на кожному етапі, а з іншого – взаємозв'язок етапів навчання, і досягнення цілей першого етапу забезпечує можливість продовження навчання на наступному етапі. Важливим на першому курсі є заповнення прогалін, повторення матеріалу й закріплення вже наявних знань, отриманих у середній школі. На цьому етапі, мова, в основному, залишається лише об'єктом вивчення.

На першому курсі необхідно навчити студента володіти мовою на такому рівні, щоб він міг практично користуватися нею на другому етапі. У цьому – головне протиріччя й складність: на основі практичної спрямованості навчити студента мові, коли він, по суті справи, ще повністю не усвідомив цієї практичної спрямованості, оскільки вона виявляється лише на старших курсах. Тому для більшості студентів першого курсу практична спрямованість має чисто навчальний характер. Враховуючи це, перший курс повинен служити двом цілям. Перша полягає в активізації навичок усного мовлення за темами, які мають навчальний характер, але й крім

усього несуть у собі інформацію пізнавального характеру. На даному етапі навчання не завжди є можливість навчати бесіди за фаховими темами, оскільки студенти не мають ще конкретного розуміння про суть своєї спеціальності. Однак для більш успішного практичного використання іноземної мови необхідно щоб уже на першому курсі, у словнику студентів поряд із загальноновживаними словами значна частина була відведена й спеціальній лексиці. Необхідно також вводити деяку тематику, суміжну зі спеціальністю.

Як показує практика, іноземна мова сприяє кращому оволодінню вибраною спеціальністю в тому випадку, якщо який-небудь курс або частина курсу читаються представниками спецкафедри іноземною мовою, а викладач іноземної мови використовує матеріали курсу для своїх занять. Прикладом такого поєднання є викладання у студентів-енергетиків курсу «Теорія загальної електротехніки» англійською мовою, нами ж застосовуються матеріали з цього курсу на заняттях з англійської мови.

Таким чином, вивчаючи курс зі своєї майбутньої спеціальності, студенти одночасно вдосконалюють свої знання з іноземної мови, яка здобуває практичну спрямованість, тобто мова виконує свою основну функцію – є засобом спілкування. Такий взаємозв'язок забезпечує максимально ефективне навчання іноземній мові студентів, оскільки кваліфікація фахівців залежить великою мірою від уміння користуватися спеціальною науковою літературою, що надходить з-за кордону.

Отже, актуалізація міждисциплінарних зв'язків як процес і результат обумовлює системність і цілісність професійної підготовки, забезпечуючи формування системи професійних знань, умінь і навичок відповідно до державних стандартів якості освіти за рахунок структурної організації змісту освіти, сприяє формуванню й розвитку ключових компетентностей особистості.